

Virgilio, *Eneide* 4.1-30

At regina graui iamdudum saucia cura

uulnus alit uenis et caeco carpitur igni.

multa uiri uirtus animo multusque recursat

gentis honos; haerent infixi pectore uultus

5 uerbaque nec placidam membris dat cura quietem.

postera Phoebea lustrabat lampade terras

umentemque Aurora polo dimouerat umbram,

cum sic unaniam adloquitur male sana sororem:

'Anna soror, quae me suspensam insomnia terrent!

10 quis nouus hic nostris successit sedibus hospes,

quem sese ore ferens, quam forti pectore et armis!

credo equidem, nec uana fides, genus esse deorum.

degeneres animos timor arguit. heu, quibus ille

iactatus fatis! quae bella exhausta canebat!

15 si mihi non animo fixum immotumque sederet

ne cui me uinclo uellem sociare iugali,
postquam primus amor deceptam morte fefellit;
si non pertaesum thalami taedaeque fuisset,
huic uni forsán potui succumbere culpae.

20 Anna (fatebor enim) miseri post fata Sychaei

coniugis et sparsos fraterna caede penatis
solus hic inflexit sensus animumque labantem
impulit. agnosco ueteris uestigia flammae.

sed mihi uel tellus optem prius ima dehiscat

25 uel pater omnipotens adigat me fulmine ad umbras,

pallentis umbras Erebo noctemque profundam,
ante, pudor, quam te uiolo aut tua iura resoluo.

ille meos, primus qui me sibi iunxit, amores

abstulit; ille habeat secum seruetque sepulcro.'

30 sic effata sinum lacrimis impleuit obortis.